

ла да покажи че е жива. Та сравнявала състояние-то си съ това съживяне, въ кое-то не може човѣкъ нити да помърда, нити преговори.

Докторъ Мажанъ билъ свидѣтель на слѣдѹюще-то происшествіе, въ Монпелье: жена-та, що примрала въ истерически припадки, била тврѣна въ санджъ съ кра-стосани на гарди-те ѣ рѣцѣ и съ открито лице, въ то-еѣ сѣщю-то, като преминали 24 часа, занесли ѣ тѣло-то съ откритъ санджъ на гробища-та. Въ тѣѣ сама-та минѹта, кога-то зели да прикєваватъ капака на сан-джѣ, видѣли въ лице-то на ѹмрѣла-та потъ, кой-то постепенно са ѹмножавалъ: примрала-та вѣрнали въ кѣщѣ-та ѣ, и като заминало нѣколко часа, тѣ совер-шенно са поправила. Като ѹдрабала, тѣ разказѹвала, че виждала и чѹвала сичко-то приготєюване за зараба-не-то си, изрекла имена-та на сички-те човѣкъѣ що бы-ле въ кѣщи при неѣ, и що ѣ носили на гробища-та, и помѣнила сичко-то, щото тѣ говорили. Като си ѹдѣржала почти сички-те чѹства, тѣ са намирала въ совершенно скокалєване и безъ помѣрдєване и въ най чѹденъ стрѹхъ за да бѣде жива зарєвана. Кога-то зели да за-кєваватъ на санджѣ капака, тѣ до толкова са ѹпла-шила, щото стѣ неѣ излазала потъ, на кого-то тѣ и била одєжєна за спасєніе-то си.

Стѹдєнтѣтъ на медицина-та Павелъ, въ Ингелъ-сита-та, страшно забѣлѣлъ и на послѣдокъ примрѣлъ. Бчили го за ѹмрѣлъ, ако дѹхѹтъ мѹ совершенно бодр-ствѣвалъ въ скокалєно-то мѹ тѣло, и той виждалъ, слѣшалъ и ѹсѣщѣвалъ сичко-то, щото на сколо мѹ ставало, само не можалъ да помѣрдєне. Презъ нощъ-та преди зараване-то мѹ, лєснѣта-та на мѣрдєне-то мѹ са